

طراحی شهری بافت تاریخی بازار کرمانشاه با رویکرد بازآفرینی

پریا عزیزی^۱، زهرا خدایی^۲، هما هدایت^۳

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرری، گروه طراحی شهری، تهران، ایران.

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرری، طراحی شهری، تهران، ایران.

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرری، طراحی شهری، تهران، ایران.

چکیده

امروزه بازآفرینی پایدار بافت فرسوده یکی از اولویت‌های سیاستگذاران، قانونگذاران و برنامه‌ریزان و مجریان امر توسعه شهری است. یکی از مباحث بسیار مهم و جدید از دهه‌ی ۱۹۹۰ به بعد در ادبیات توسعه مطرح شده، بحث بازآفرینی شهری است که پیونددهنده میان اصول و ارزش‌های حاکمیتی و رویکردهای نوین و انطباقی سازماندهی به حساب می‌آید و با بهره‌گیری از مفاهیم مشارکت، قانون‌مداری، شفاف‌سازی، انعطاف‌پذیری، وفاق محوری، عدالت، کارآمدی و پاسخگویی، زمینه بازآفرینی پایدار بافت‌های فرسوده را فراهم می‌آورد. این پژوهش بنا دارد تا چارچوب طراحی شهری بافت تاریخی بازار کرمانشاه را در محدوده خیابان مدرس تا خیابان جوانشیر (شامل راسته‌های زرگرها-شیرینی پزها-علاف‌خانه و... به عناصر وابسته) به منظور احیا و حفظ فضاهای تاریخی شهر کرمانشاه، با رویکرد بازآفرینی مورد مطالعه و پژوهش قرار دهد. پژوهش حاضر، از نظر هدف کاربردی-توسعه‌ای و به لحاظ روش توصیفی-تحلیلی (پیمایشی) می‌باشد. جامعه آماری شامل افراد ساکن در بافت فرسوده مرکزی شهر کرمانشاه می‌باشد. بر همین اساس مطالعه بافت فرسوده خیابان مدرس تا چهارراه جوانشیر، با در نظر گرفتن عوامل اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و غیره و در نظر گرفتن فرآیند و اصول حاکم بر بازآفرینی، حاکی از آن است که نقاط ضعف زیادی در مقابل نقاط قوت آن در محله وجود دارد. همچنین نتایج پژوهش نشان می‌دهد که در بازآفرینی پایدار بافت فرسوده مرکزی شهر کرمانشاه، مدیریت مطلوب شهری در نظر گرفته نشده است، در صورتیکه رویکردهای نوین مدیریت شهری در بهسازی و نوسازی و بازآفرینی پایدار بافت‌های فرسوده، مدیریت مطلوب شهری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بازآفرینی، بافت تاریخی، بازار، شهر کرمانشاه، چارچوب طراحی شهری، مدل سوات